

MEJDUS Józef

Mejdus Józef (1925-1992) ps. „Mezkoń”

Syn Józefa Jana, pracownika elekrowni
w Kilińcu i Julii z Lemieszcza urodził
się 17 marca 1925r w Norrej Wilejce.
Do wybuchu wojny w 1939r włączył się
w szkole powszechnej, polskiej i germanium.
W okresie okupacji niemieckiej pracował
w HKP na Holenderskiej do wiosny 1944r
kiedy to wspólnie z „Opem” (Henryk
Jmankiewicz) zdołał uciec do
6 a następnie do 3. Brygady Partyjnej
w trakcie zasadzki na nosie umieszczony
w szpitalu brygadowym w Orładowie.
Po 17 lipca 1944 przebywał na relatach
lesiejskiej w domu rodzinnych. Aresztowany
przez NKWD we wrześniu lub październiku
1944r i wywieziony do Łagru pracował
w kopalni w Donbasie. Zwolniony
w marcu 1946r ekspatrował do
Polski. Osiedlił się na Sławocem pracu-
jąc początkowo jako brygadysta.

w PGR Ruda, następnie w fabryce w
Wilkasach. Przez szereg lat był zatrudnio-
ny w Poliklinice Związku Motorowym w
charakterze kierownika Stacji Obsługi
Samochodów. Z tytułu immalinacji
wójennego przeszedł na wcześniejsze
emerytalne w 1982 r. Pełnił szereg
funkcyj społecznych w kole Towarzystwa
"Kormoran" w Grzycku. Od 3.10.1989
należał do Związku Sybiraków, gdzie
był sekretarzem oddziału. Odniesio-
ny Medalem Wojska, Krzyżem AK
i wyróżnieniami z kole Towarzystwa.
Zmarł 10 marca 1992 w Grzycku
po długiej i ciężkiej chorobie.

Relacje żony Terezy Plejdus sprasane
przez Eugeniusza Ozerniawskiego
Kłosiński L. n 3 Wólenskie, Białystok 1995.

Tyżymunt Kłosiński

Lof. fotografia legitymacyjna